

Miért tagadta meg Péter Jézust?

Lesi tó, 2014.08.12.

Suhai György

Miért tagadjuk meg Jézust? Mi az oka, hogy nem merjük vállalni Őt? Mi az, ami meggátol bennünket abban, hogy készek legyünk feláldozni érte a kényelmünket, a hírnevünket, az életünket vagy bármit, ami fontos nekünk? Miért nem tudjuk megfizetni az árát Krisztus követésének? Miért ijedünk meg emberektől, ha a hitünkre terelődik a szó? Miért nem merünk kockázatot vállalni Jézusért? Mi van a mi félelmünk háterében? Miért bukunk el oly csúnyán és oly könnyedén akár ugyanabban kísértésben vagy próbában? Miért adjuk be oly könnyedén a derekunkat a Kísértőnek?

Nézzük meg, hogy miért bukott el Péter és miért volt képes háromszor is megtagadni Mesterét.

Mk 14:66-72 Amikor pedig Péter lent volt az udvarban, odajött egy a főpap szolgálói közül; ⁶⁷ És meglátva Pétert, amint melegedett, rátekintvén, monda: Te is a Názáreti Jézussal voltál! ⁶⁸ Ő pedig megtagadta, mondván: Nem ismerem, s nem is értem, mit beszélsz. És kiment a tornácra; és a kakas megszólalt. ⁶⁹ A szolgáló pedig meglátva őt, kezdte ismét mondani az ott állóknak: Ez közülük való. ⁷⁰ Ő pedig ismét megtagadta. De kevés idő múlva az ott állók ismét mondták Péternek: Bizony közülük való vagy; mert Galileabeli is vagy, és a beszéded is hasonló. ⁷¹ Ő pedig elkezdett átkozódni és esküdni, hogy: Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek. ⁷² És másodszor szólt a kakas. És Péternek eszébe jutott a beszéd, amelyet neki Jézus mondott, hogy mielőtt a kakas kétszer szólna, háromszor megtagadsz engem. És sírva fakadt.

Miért pont 3x tagadja meg Péter Jézust?

Azért, hogy egyértelmű legyen mindenki számára, hogy Péter ezt tudatosan tette.

Példa: Egyszer kaptam egy telefonhívást, egy kellemes női hang közölte velem, hogy az újratölthető elem, amit rendeltem megérkezett és átvehető. Épp nagyon el voltam havazva és valamibe nagyon belefelejtkezhettem, mert nem emlékeztem, hogy bármiféle elemet is rendeltem volna az adott internetes oldalon. Ez bizonyára tévedés lesz, mondtam és letettem a kagylót. Másnap egy másik hölgy keresett meg ugyanattól a cégtől és ő is elmondta, hogy a megrendelt újratölthető elem megérkezett és átvehető. Egy kissé ingerültebben próbáltam újra elmagyarázni a hölgynek, hogy értsék már meg, hogy én nem rendeltem ilyen elemet, hiszen már van belőle több is. Csak egy hét múlva döbbsenem rá egyik reggel arra, hogy bizony tényleg rendeltem újratölthető elemet még hónapokkal ezelőtt, méghozzá egyik ismerősöm kérésére. És milyen jó, hogy a beszállító cég nem hagyott fel a "zaklatással" és még aznap újra felhívtak, hogy még egyszer közöljék velem, hogy az áru megérkezett, mielőtt visszaküldik a feladónak. Ekkorra már teljes bizonyossággal, tudatosan és megfontoltan mondhattam a hölgynek, hogy a megrendelt elem az enyém.

Ha Péter csak 1x tagadta volna meg Jézust, arra még mondhatnánk akár azt is, hogy Pétert váratlanul és felkészületlenül érte a vád. Na de ha 3x is megtagadja Jézust, arra már nehéz lenne azt mondani, hogy ez véletlen volt. Ez bizony azt jelzi, hogy Péter megfontoltan, átgondoltan, józanul és tudatosan tagadta meg Mesterét.

Miben állt Péter tagadása?

A harmadik tagadás a legdurvább, hiszen az ősi szövegben (71. vers) egy olyan ige szerepel (*anathematidzó*), melyhez általában kapcsolódni szokott egy tárgy vagy egy személy. Tehát Péter vagy önmagát átkozta el, hogy mentse a bőrét vagy, ami még rettenetesebb, magát Jézust! "Ő pedig kezdte **átkozni** és esküdni, hogy nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek."

Döbbenetes! Kész még önmagát is elátkozni, sőt hűn szeretett Mesterét is, csak hogy tisztára moshassa magát, hogy megmenthesse az életét! Miközben Jézus épp a Péteren levő átkot készíti magára venni, hogy megmentse Pétert a bűn átka alól, Péter elátkozza Őt. A bűneset után ez a legtragikusabb epizód a Bibliában.¹

Hogy tehette ezt meg Péter? Hogy történhetett ez meg?

1. Ez is benne volt Isten tervében. Jézus ezt előre megmondta.

Mt 26:31 Mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhai.

Mk 14:27 És monda nékik Jézus: Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem; mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.

2. Péter és a többi tanítvány önmagában bízott.

Mt 26:33 Péter pedig felelvén, monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is te benned, én soha meg nem botránkozom.

Mk 14:29 Péter pedig monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is, de én nem.

Mt 26:35 Ha meg kell is veled halnom, meg nem tagadlak téged. Hasonlóképpen szóltak a többi tanítványok is.

3. Nem tusakodnak háromszor Jézussal együtt - nem veszik elég komolyan Jézus követését, sem a harc komolyságát, sem az ellenség hatalmát.

Mt 26:40-41 Nem bírtatok vigyázni velem egy óráig sem!? ⁴¹ Vigyázatok és imádkoztatok, hogy kísértetbe ne essetek; mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtelen.

Péternek 3x kellett volna virrasztania és imádkoznia Jézussal együtt, ehelyett 3x elalszik. Jön a próba és 3x elbukik. Jézus előre megmondja, hogy nehéz próbák jönnek, amelyekben el fognak bukni! A tanítványok nem használják ki a felkészülési időt, nem tusakodnak, nem imádkoznak, nem készülnek fel lelkileg a próbára. Ha most békességben és zavartalanul

---

¹ Mellesleg ez egy elég komoly apologetikai érv a Biblia valós volta mellett (t.i. hogy az evangéliumok nem lehetnek kitalációk, hogy nem a tanítványok fantáziájának szüleményei). Melyik vallás képviselői írnák le azt az általuk szerkesztett legszentebb könyvben (a vallásuk alapiratában), hogy a vallásuk egyik legmeghatározóbb alakja és vezetője elátkozza és háromszor is megtagadja a vallásalapítót. A hagyomány szerint Márk Péter prédikációt örökítette meg evangéliumában, ami arra enged következtetni, hogy Péter maga is nyíltan beszélt a szörnyű bukásáról. Ha az evangéliumok csak kitalációk, akkor ugyan miért talált volna ki egy ilyen történetet Péter vagy Márk, hogy a keresztyénséget (Jézus és az apostolok tanításait) népszerűsítse?

vállalhatod a hitedet, akkor tekints ezt egy vihar előtti csendnek, egyfajta felkészülési időnek. Minden egyes csendesség, igehirdetés vagy bibliaóra egy-egy edzés. Ez a csendeshét egy edzőtábor, kiképzés! Nem pihenés és kikapcsolódás, hanem harcra való felkészítés.

Jézus előre megmondta, hogy kemény idők jönnek:

Mt 10:21-22 Halálra adja pedig testvér testvérét, atyja gyermekét; és támadnak magzatok szüleik ellen, és megöletik őket. ²² És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért; de a ki mindvégig megáll, az megtartatik. (Id. iraki keresztyének üldözése, brutális legyilkolása, lefejezése)

Én több éven át karatéztam és nyaranta edzőtáborok voltak. Minden táborban voltak meglepetésszerű éjszakai edzések. Egész idő alatt izgatottan vártuk, hogy melyik éjszaka szólal meg majd a sípszó, hogy edzhessünk és felkészülhessünk a küzdelemre. Szomorú, de nem tudnám megmondani, hogy mikor virrasztottam és imádkoztam át utoljára egy egész éjszakát Jézus Krisztusért vagy egy szolgálatért, missziói bevetésért vagy valakiért, akit Jézus a szívemre helyezett.

4. Oda is követi Péter Jézust, ahova nem kellett volna. Péter nem csak elbizakodott volt, hanem vakmerő is! Olyat tesz, amit *még* nem szabadott volna, mert Péter még nem volt rá kész.

Jn 13:36-38 Monda neki Simon Péter: Uram, hová mész? Felelt neki Jézus: Ahová én megyek, most én utánam nem jöhetsz; később azonban utánam jössz. ³⁷ Monda neki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom érted! ³⁸ Felelt neki Jézus: Az életedet adod értem? Bizony, bizony mondom neked, nem szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem.

Jézus tudta, hogy Péter még nincs kész arra, hogy meghaljon Jézusért. Jézus tudja, hogy mire vagyunk képesek. Ő az, aki felkészít és aki adja és ránk engedi a próbákat. Jézus nem forrófejű hithősöket akar látni az ő seregében, hanem harcedzett, mindenre elszánt katonákat. Keresztyénnek lenni egy veszélyes küldetés, ami előbb vagy utóbb az életedbe fog kerülni. Egyedül Jézus tudja, hogy mire vagy készen, hogy hol tartasz a felkészülésben. Ne légy vakmerő, se elbizakodott, hanem figyelj a Mesterre és kövesd az Ő edzéstervét.

Most még zavartalanul imádkozhatunk, böjtölhetünk, tusakodhatunk, hogy egyre jobban ráhangolódjunk Isten akaratára/hullámhosszára. Most van a kapcsolat építésének, mélyítésének időszaka! Most van a felkészülési idő! Használjátok ki. Ne engedjétek a kényelmeteknek, fáradságotoknak, lustaságotoknak. Kérjétek erőt az Úrtól a virrasztáshoz, böjtöléshez! A cél, hogy harcedzettek legyünk. Ez tusakodás nélkül nem fog menni.

Ám a végső oka Péter tudatos tagadásának Péter hitetlensége volt!

5. Péter még **nem hitt a feltámadásban**, még nem hitt a feltámadott Jézusban!

Péter még csak azt hitte, hogy ez a földi élet a végső valóság, hogy ez a földi lét az igazi kincs, nem hitte még, hogy van folytatás, sőt, hogy a java még csak ezután következik. Csak annyit látott, hogy a Mesterüket elfogták, halálra kínozták. Péter számára úgy tűnt, hogy mindennek vége. Ki tudna meghalni egy olyan mesterért, akit épp ki akarnak végezni?

Pedig Jézus 3x is megmondta előre a tanítványainak, hogy meg fogják ugyan őt ölni, de harmadnapra feltámad! Hiába mondta el 3x is, a tanítványok akkor sem hittek neki. Miért mondta el háromszor? Hogy a tanítványok ne mondassák azt, hogy épp nem figyeltek oda, amikor Jézus megemlégtette ezt az "apró momentumot".² Ha valamit Jézus 3x is elmond neked, arra jól teszed, ha nagyon odafigyelsz, mert az bizony nagyon fontos dolog lehet.

A feltámadás hiányzott még tehát ahhoz, hogy Péter hite halál-álló legyen! Még nem találkozott Péter a feltámadott Krisztussal! És sokszor a mi hitünkben is ugyanez hiányzik. Azért riadunk vissza mindenféle kockázatvállalástól, veszélytől és kényelmetlenségtől, ami a Krisztus-követéssel járna, mert nem hiszünk a feltámadásban, nem hisszük, hogy van folytatás. Még nem találkoztunk a feltámadott Krisztussal. Csak a feltámadás fényében van értelme bármilyen evilági szenvedés elviselésének. Ha nincs feltámadás, ha nincs egy még a mostani életnél is jobb, izgalmasabb, boldogabb folytatás, akkor nincs értelme a szenvedésnek. Akkor teljesen jogos és érthető, ha valaki a szenvedés minden áron történő elkerülését és az élvezetek mohó habzsolását tekinti végső célnak. Ha nem hiszel a feltámadásban, akkor a halál számodra a végső nagy veszítés, amikor egy szempillantás alatt elveszítesz mindent, ami ebben a földi életben drága és fontos volt neked.

Honnan tudhatod, hogy valóban találkozta-e már a feltámadott Krisztussal? Honnan tudhatod, hogy te valóban hiszel-e a feltámadásban?

Onnan, hogy amikor bármi ami az evilági élethez köt (ami ezen a világon drága, fontos számodra) veszélybe kerül Krisztus követése miatt, akkor kész vagy-e lemondani az evilágiról Krisztusért vagy inkább Krisztusról mondasz le az evilágiért?

Pál egy helyen azt írja:

1 Kor 15:19 Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.

Érzitek ennek a súlyát? Hadd érzékeltessem ezt néhány példával.

Ha egy egyedülálló hívő nő vagy férfi *csak abban reménykedik* és arra építi fel az egész életét, hogy Krisztus még ebben az életben valamikor majd megajándékozza őt egy hívő társsal és *nem tekint az örökkévalóságra*, ahol Krisztusban mindenért százszorosan "kárpótolva" lesz a Krisztussal, mint Vőlegényünkkel való kiteljesedett szeretetkapcsolatban, akkor az ilyen "keresztyén" minden embernél, *még a hitetlennél is* nyomorultabb, megkeseredettebb, kiábrándultabb életet fog élni.

Ha egy fájdalmas, gyógyíthatatlan betegségben szenvedő keresztyén ember egész életét abban a várakozásban éli le, hogy Jézus majd egyszer meggyógyítja őt még ebben az életben és *nem tekint az örökkévalóságra*, ahol Jézus minden könnyet letöröl majd a szemünkről és ahol nem lesz többé semmilyen fájdalom és betegség, akkor minden embernél nyomorultabbul fogja érezni magát.

Ha egy nagyon nehéz házasságban élő keresztyén ember egész életében csak azt várja (és erre építi az egész életét), hogy Jézus egyszer majd tökéletesen rendbe teszi a házasságát és *nem tekint az*

² Miért pont harmadnapra támadt fel Jézus? Az akkor zsidó gondolkodás szerint ha valaki meghalt, annak a lelke még három napig ott lebegett a holttest körül és csak a harmadik napon távozott el végleg a holtak birodalmába (a Seolba). Tehát, amikor Jézus lelkének végleg el kellett volna hagynia a testét, a zsidók elképzelése szerint, Jézus lelke nem a Seolba távozik, hanem visszatér a holttestbe és Jézus harmadnapon feltámad! Lehetséges, hogy Jézus ezért várta ki a három napot Lázár feltámasztásakor is.

örökkévalóságra, ahol Krisztusban minden kapcsolatunk teljes gyógyulást fog nyerni, akkor minden embernél nyomorultabbul fogja érezni magát.

Péter egy olyan ember volt itt még, aki minden embernél nyomorultabb volt. Péter akkor még csak ebben az életben reménykedett Krisztusban. Péter még nem jutott el oda, ahova Pál, aki már találkozott a feltámadott Krisztussal és aki a börtönből azt írja:

Fil 1:21-24 Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség... kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal jobb.

Te mit helyettesítenél a "Krisztus" helyére? Mi körül forog az életed? Mitől teted függővé az életedet?

"Mert nékem az élet ..... és ezért a meghalás egy rettenetes gondolat... mert szeretnék még e földön maradni és .....-val lenni, mert ez sokkal jobb."

Ez a valami a te istened! Ez a valami választ el téged Krisztustól és az eljövendő új világtól, amit Isten készített az Őt szeretőknek. Ez a valami gátol meg téged Jézus Krisztus radikális, kompromisszumok, nélküli, áldozatkész követésében. Ezt a valami úgy nevezi a Biblia, hogy bálvány. Ez az, amire azt mondod, hogy *ez/ő a te életed*.

Kálvin egy helyen azt írja, hogy a keresztyén embernek vágyakoznia kellene a halál után. Hiszen az a Krisztussal való találkozást jelentené. Azért nem vágyakozunk arra, hogy elköltözzünk ebből a világból, mert túlságosan ragaszkodunk ehhez a világhoz, mindahhoz, amiből e világon életet (értelmet) próbálunk meríteni és mert fogalmunk sincs róla, hogy mi vár ránk a halál után az örökkévalóságban. Figyeljük csak, mit mondott Jézus korábban a halál gondolatától megriadt Péternek:

Mt 16:25-26 Mert aki meg akarja tartani az ő *életét*, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét énértem, megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall?

Péter a lelkében csúnyán kárt vallott. Csúnyán leszerepelt. Megnyerte ugyan az életét (egészen pontosan még nyert pár évet a földi életéből), de kis híján végleg elvesztette Jézust, aki maga az Élet és vele együtt az örökéletet. Milyen iszonyatos érzés lehetett számára, amikor tagadása után a kakas megszólalt, és a tekintete összetalálkozott Jézus tekintetével.

Mk 14:72 És Péternek eszébe jutott a beszéd, amelyet neki Jézus mondott, hogy mielőtt a kakas kétszer szólna, háromszor megtagadsz engem. És sírva fakadt.

Én azt csodálom, hogy Péter nem lett öngyilkos! Ellentétben Júdással.

Sírtál már így az istentagadásod felett? Gyötört-e már ennyire téged valaha is a hűtlenséged, a bűnöd miatti fájdalom? Hogy jobban féltél emberektől és ezért kész voltál elárulni Jézust. Hogy inkább szeretted a bálványodat, amiből életet akarsz meríteni, mint Jézust? Hogy fontosabb, drágább, gyönyörűbb számodra valami vagy valaki ezen a világon, mint Jézus, aki az életét sem kímélte érted? Hogy mennyire messze vagy attól, amit Dávid mond önmagáról?

Zsolt 73:25-26 Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön! Ha elfogyatkozik is testem és szívem: szívemnek kösziklája és az én örökségem te vagy, oh Isten, mindörökké!

Isten azt mondja neked, ha már Isten gyermeke vagy: "Te vagy az én szerelmes fiam, akiben gyönyörködöm" (Mk 1:11). Te pedig ezt tudva képes vagy azt mondani valami evilági dologra, hogy te nem Istenben, hanem ebben a dologban gyönyörködsz.

Egy kedves testvérem amikor iszik (beadja a derekát a Sátánnak), napokig nem mer senkinek a szemébe nézni és velem is kerüli a találkozást, kerüli a bibliaórákat is. Iszonyatos szégyen és büntudat gyötri amiatt, hogy megint elárulta az ő drága Jézusát.

Van-e remény számunkra, menthetetlenül romlott szívű, Jézus tagadó, bálványimádó bűnösök számára? Volt-e remény a Krisztustagadó és őt elátkozó Péter számára?

Hogyan állította helyre Pétert Jézus?

1. Úgy, hogy meghalt érte

De vajon elégséges-e Jézus kereszthalála egy ekkora bűnös bűnének a megbocsátására?

2. Ezt akarja tudatni Péterrel úgy, hogy megjelenik neki a feltámadása után

Péter 3x tagadta meg Jézust, Jézus 3x kérdezi meg, hogy szeretsz-e engem! Miért? Ismét azért, hogy Péter megfontoltan, átgondoltan, józanul és tudatosan mondhassa azt, hogy igen!

Miért azzal kezdi Jézus, hogy:

Jn 21:15 Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-e engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy szeretlek téged!

Mit is mondott Péter korábban?

Mt 26:33 Péter pedig felelvén, monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is te benned, én soha meg nem botránkozom.

Péter, továbbra is ennyire bízol magadban? Nem azt válaszolja Péter, hogy igen, én jobban szeretlek.

3. Úgy, hogy komoly szolgálatot bíz rá.

Jn 21:15 Monda néki: Legeltesd az én bárányaimat!

Szükségem van rád, Péter. Fontos vagy nekem. Számítok rád. Micsoda? Egy ilyen istentagadóra?? Mi mit bízunk volna Péterre? Talán azt mondanánk neki: Ül csak be szépen a hátsó sorba. Örülj, hogy egyáltalán beteheted a lábadat a gyülekezetbe azok után, amit tettél. Biztos, hogy nem bízánk rá egy gyülekezetet, biztos, hogy nem kérnénk meg prédikálni vagy bibliaórát tartani.

Ám Jézus éppen ezzel akarja jelezni Péternek, hogy ő teljesen megbocsátott neki, hogy az ő kereszthalála még egy ekkora bűnös számára is elegendő és ő teljesen helyre akarja állítani őt. Nincs benne semmi tüske, semmi neheztelés. Ha Jézus valakinek megbocsát, akkor ő

valóban megbocsát! Ez az, amit borzasztóan nehéz elhinnünk. Jézus teljes bűnbocsánatot hozott!

Volt egy lány, akivel 3x szakítottam és ezzel teljesen tönkretettem őt. Összetörtem a szívét, lelkét. Mindezt úgy, hogy már 2 éve hívő voltam. Iszonyatos szegyen gyötört, majd pedig rettenetes depresszió tört rám, mert nem hittem el, hogy még nekem, egy ekkor bűnösnek is megbocsátott Isten. Tudjátok hogyan lehet megkülönböztetni a Sátán hangját a Szentlélek hangjától? Sátán hangja: "Olyan nagy bűnt követtél el, hogy te már nem vagy méltó a kegyelemre, te már nem vagy méltó, hogy Jézushoz menj." A Szentlélek hangja: "Olyan nagy bűnt követtél el, hogy most van csak igazán szükséged Jézusra! Rohanj hozzá azonnal! Keresd a vele való közösséget! Most van a legnagyobb szükséged a kegyelemre!"

Jézus éppen azért ment Péterhez, mert tudta, hogy mekkora nagy bűnt követett el és tudta, hogy egyedül ő tudja megszabadítani őt a szegyen és bűntudat gyötrő érzésétől (Hogy tehettem ilyet!?), melybe a Sátán Péter esetében is belekapaszkodott.

Jézus nagyon jól tudta, hogy mekkora bűnös ez a Péter és ennek ellenére a szeretetéről biztosítja őt. Csak egy ilyen szeretet képes bennünket valóban helyreállítani és átformálni, amely nagyon jól ismer és mégis elfogad. Csak egy ilyen szeretet kapcsolatban fogjuk magunkat biztonságban érezni, csak ez a tökéletes szeretet képes bennünket felszabadítani arra, hogy teljes szívünkkel szolgáljunk Istennek és hogy készek legyünk, ha kell még az életünket is feláldozni Jézusért.

Péternek a feltámadott és kegyelmes Krisztussal kellett találkoznia ahhoz, hogy megerősödjön, teljessé és halál-állóvá váljék a hite. Ez a Péter évekkel később már bátran nézett farkasszemmel a halállal, amikor is ő maga kérte, hogy fejjel lefelé feszítsék keresztre, mert nem tartotta magát méltónak arra, hogy úgy haljon meg, mint az ő drága Megváltója.

Te találkozta-e már ezzel a Krisztussal? Ezzel a krisztusi szeretettel?

Miért került bele ez az incidens a Bibliába?

Rm 15:4 Mert a melyek régen megíratk, a mi tanulságunkra irattak meg: hogy... az írások vigasztalása által reménységünk legyen.

Azért irattatott meg ez a történet, hogy mindannyian megtudhassuk azt, hogy van remény számunkra. Ha egy ekkora bűnösnek is megbocsátott Jézus, sőt teljesen helyreállította őt, sőt még egy komoly szolgálatot is bízott rá, akkor hogyan lenne kész nekem, ugyanilyen nagy bűnösnek is megbocsátani és engem is helyreállítani! Hogyan lenne remény számunkra!

Döbbenetes, hogy Dávid mennyire pimaszul hitt ebben a teljes helyreállításban, ebben a tökéletes szeretetben és bűnbocsánatban! Betsabéval paráználkodott, a férjét pedig megölette, ezért Dávidnak a törvény szerint meg kellett volna halnia. Amikor megtudta Nátán prófétától, hogy nem fog meghalni (azaz, hogy Isten megbocsátott neki és felmentette őt a halálos ítélet alól), akkor Dávid azt kéri, hogy:

Zsolt 51:12-13 Add vissza nekem a te szabadításod örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem. **Hadd tanítsam a bűnösöket a te utaidra**, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád.

Micsoda? - kérdezhetnék. Te akarod tanítani a bűnösöket? Egy ekkora bűnös? De Dávid csupán elhitte azt, hogy ha egyszer valakit Isten helyreállít, akkor azt teljesen helyreállítja. Dávid visszakéri Istentől az eredeti státusát. Ha megbocsátasz, akkor állíts helyre teljesen! Akkor hadd tanítsak újra úgy, ahogy eddig!

Lehet, hogy neked is ez a bajod, ezért gyötrődsz, ezért vagy depressziós, ezért nincs örömed, ezért nincs békeség az életedben. Mert csak azt látod, csak odáig jutottál, hogy mekkora nagy bűnös vagy. Hogy mit tettél! Ez így van. Miért lepődsz meg ezen? Mindig is ilyen nagy bűnös voltál, csak most ez a tény számodra is nyilvánvalóvá vált. De hadd hirdessem neked az örömhírt: van egy hatalmas Megváltód! Ő hív most magához. Gyere és vedd át a teljes bűnbocsánatot. Gyere és higgy a feltámadott és minden elképzelést felülmúlóan kegyelmes Krisztusban.

Egy neves materialista pszichiáter nyilatkozta egyszer: "Ha meg tudnám győzni a betegeimet arról, hogy meg vannak bocsátva a bűneik, 75%-uk boldogan és felszabadultan sétálni ki a kórteremből!" Még a hitetlenek is tudják, hogy a teljes bűnbocsánat a végső megoldás a lelki problémáinkra. Csak azt nem tudják, hogy ezt egyedül Jézus Krisztus tudja megadni nekünk.

Jn 8:36 Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.